

Hải Quân Thiếu Tá Nguy-Văn-Thà
(Người chiến thắng trên giòng Cửu-Long)

Tôi bước lên đài chỉ huy, Thiếu Tá Hạm Trưởng có khuôn mặt trẻ măng, đầu đội nón sắt, ngực đeo chiếc phao hơi màu xám đậm, tay cầm ống nhòm đang chăm chú quan sát những bụi rậm khả nghi tại 2 bên bờ sông. Phía trước chiến hạm chệch về bên trái, 3 thương thuyền chở đồ tiếp liệu đang lừng lững tiến theo 2 khinh tốc đĩnh dẫn đường.

Vị sĩ quan chỉ huy có khuôn mặt trẻ măng đó chính là Hải Quân Thiếu Tá Nguy-Văn-Thà, Hạm Trưởng Pháo Hạm HQ.331 mà tôi đang được hân hạnh đi theo để viết một 'phóng sự sống' về đoàn convoy tiếp tế Nam-Vang. Thấy tôi bước lên đài chỉ huy với đầu trần, Thiếu Tá Thà bỏ ống nhòm xuống, hỏi:

- Nhà báo không sợ súng?

Tôi chưa kịp trả lời thì vị Hạm trưởng đã chỉ thị một nhân viên lấy nón sắt và áo phao cho tôi. Ông tiếp:

- Khi nhiệm sở tác chiến, nón sắt và áo phao bắt buộc phải có, nếu không muốn sớm về 'châu Phật'.

Ông vừa nói vừa mỉm cười, dáng điệu thật vui tươi trong khi đưa tay gỡ chiếc nón sắt đang đội trên đầu xuống, chiềng ra trước mặt tôi. Tôi nhìn thấy nơi kẻ cấp hiệu ở phía trước nón sắt, một vết đạn trượt qua làm thành một đường rãnh dài, khiến cấp hiệu Thiếu tá kẻ trên nón bị khuyết đi một góc.

- Anh thấy không? nếu không có chiếc nón sắt này thì tôi đã phải về 'châu Phật' hơi sớm.

Thiếu Tá Thà tiếp:

- Đây là một 'kỷ niệm đẹp' trong đời tôi, vì thế tôi không muốn thay nón sắt mới. Viên đạn này đến 'thăm' tôi trong một chuyến hộ tống convoy cách đây hơn một tháng. Thấy Thiếu Tá Thà có vẻ 'dễ khai thác' nên tôi bắt đầu hành sự:

- Thưa Hạm trưởng, như vậy Hạm trưởng đã từng đi hộ tống nhiều đoàn convoy trên giòng Cửu-Long này?

- Chuyến này là chuyến thứ ba, hai chuyến trước ít nhiều đều có đụng độ với chúng.

- Trong các trận đụng độ, hỏa lực của địch có đáng quan ngại?

- Tất nhiên là đáng quan ngại. Tuyến phục kích thường chạy dài gần 1 cây số. Hỏa lực trung bình của địch là súng cối, đại bác không giật 57 ly, B41. Tuy nhiên còn một loại vũ khí đáng quan ngại hơn cả là loại hỏa tiễn tầm nhiệt.

Thiếu Tá Thà hỏi tôi:

- Anh đã từng theo tiếp tế Nam Vang chưa nhỉ?

- Dạ chưa, đây là lần đầu.

Ông mỉm cười:

- Vậy thì phải bình tĩnh. Chắc chắn chuyến này cũng có 'lửa khói' để anh khỏi thất vọng.
- Bình tĩnh là nghề của phóng viên chiến trường thưa Hạm trưởng.
- Tốt!

Thiếu Tá Thà rời khỏi ghế ngồi và kéo tôi lại bàn hải đồ. Viên Trung Úy sĩ quan đương phiên đứng né sang bên cho Hạm trưởng đứng. Thiếu Tá Thà lấy thước chỉ trên hải đồ:

- Chúng ta đang ở vị trí này. Những khúc 'cua' phía trên đây là những điểm nghi ngờ địch tổ chức tuyến phục kích. Tin tình báo cho biết địch có một Trung đoàn tập trung tại vùng này.

Ông trở lại ghế ngồi và nhìn tôi:

- Mọi chuyện đã chuẩn bị xong. Vấn đề đặt ra là mình phải 'đánh hơi' đúng tuyến phục kích của địch để giành thế chủ động.

Tôi để ý quan sát các hoạt động trên boong chiến hạm. Vị Đại Úy Hạm Phó đứng trên boong mũi, trực tiếp chỉ huy khẩu hải pháo 40 ly, khẩu hải pháo 76 ly do sĩ quan đệ tam làm trưởng khẩu. Các khẩu bích kích pháo 81 ly và đại bác 20 ly đều ở tư thế sẵn sàng tác xạ.

Tại boong chính, sĩ quan cơ khí chỉ huy các toán phòng tai và cứu thương. Tất cả đều sẵn sàng đáp ứng mọi tình thế hiểm nguy trong khi tác chiến.

Thiếu Tá Thà tiếp:

- Anh thấy đó. Có ngưng bắn hòa bình gì đâu. Hiệp định ngưng bắn đã bó chân bó tay mình, trong lúc bọn giặc cướp cộng sản vẫn lợi dụng tự tung tự tác. Chúng tôi lúc nào cũng triệt để tôn trọng hiệp định, nhưng bọn cộng sản xâm lược đã xé rào tấn công và chúng tôi buộc lòng phải phản ứng tự vệ. Đối với những con chó hèn hạ chuyên cắn trộm, nếu không đập cho chúng gãy răng thì chúng sẽ còn cắn trộm dài dài ...

Thiếu Tá Thà dứt câu nói và hướng mắt nhìn đôi cánh cò trắng bay dọc theo giong sông phía trước mũi chiến hạm. Đôi cánh cò thông dong bay tới khoảng cách chiến hạm chừng hơn một cây số thì sà xuống bụi cây um tùm phía bên hữu ngạn. Nhưng chúng vừa sà xuống thì lại vụt bay lên ngay có điều rất hoảng hốt.

- Rồi! 2 máy tiến Full! tuyến phục kích của chúng ở đó

Thiếu Tá Thà nhảy phóc khỏi ghế và tiếp tục ra lệnh cho nhân viên truyền tin truyền lệnh cho các thương thuyền ép về tả ngạn, gia tăng tốc độ giang hành. Riêng 2 khinh tốc đình giảm tốc độ, chờ cho pháo hạm vượt lên rồi sẵn sàng triển khai hỏa lực và ủi bãi nếu cần, để áp đảo tinh thần địch. Con tàu rú lên và lướt nhanh về phía mục tiêu. Tất cả các họng súng đều hướng về phía hữu ngạn.

- Mục tiêu hướng 2 giờ, chuẩn bị tác xạ.

Thiếu Tá Thà vừa dứt lệnh. Một tiếng nổ “ầm” bùng lên trước mũi chiến hạm chừng 10 mét, và tiếp theo là một loạt lance bomber từ trong bờ tới tấp phóng ra ...

- Bắn!

Lệnh từ đài chỉ huy loan đi. Tất cả các ỏ súng đồng loạt khai hỏa. Những lùm cây bị đốn ngã. Cát bụi, khói tung lên mù mịt bên bờ hữu ngạn. Địch cố gắng dồn hỏa lực tấn công, nhưng tuyến phục kích của chúng đã rối loạn và hiệu năng tác xạ mất chính xác. Một vài tên địch quá kinh hãi và hoảng hốt đã 'bung' khỏi công sự bỏ chạy thoát thân, nhưng chúng đã bị bắn hạ trên đường tẩu thoát.

Khi chiến hạm lướt khỏi tuyến phục kích, địch còn bắn lẻ tẻ đuổi theo chiến hạm. Thiếu Tá Thà lại vận chuyển chiến hạm quay lại mục tiêu 'làm cỏ' những tên địch còn sống sót. Chiến trận xảy ra chưa đầy 20 phút, các ỏ súng của địch hoàn toàn câm họng.

Kiểm điểm lại tổn thất của ta, chỉ có 2 chiến sĩ bị thương nhẹ, một số vết đạn xuyên thủng vách tàu và đài chỉ huy. Kinh tặc đĩnh và thương thuyền hoàn toàn vô sự.

Thiếu Tá Hạm Trưởng trở lại ghế ngồi, thở phào nhẹ nhõm và gỡ chiếc nón sắt khỏi đầu, rồi gọi phương tiện tản thương và tiếp tục giang hành. Các ỏ súng duy trì tình trạng sẵn sàng chiến đấu.

Thiếu Tá Thà lấy thuốc lá gắn lên môi, đánh quẹt, rít một hơi thật dài. Ông ngồi tĩnh bơ như chẳng có chuyện gì vừa xảy ra. Lát sau, ông chép miệng:

- Thật tiếc! mình không được lệnh đổ bộ để kiểm 'chút cháo'.

Ông hướng về phía tôi:

- Nhà báo thấy chưa? hỏa lực của chúng mạnh ghê gớm nhưng mất yếu tố bất ngờ nên đành rã đám.

Tôi nhìn Thiếu Tá Thà với sự khâm phục hoàn toàn. Quả thực tôi không ngờ vị Thiếu tá trẻ tuổi, dáng dấp mảnh mai như một cô gái lại có thể có bản lĩnh chỉ huy li lợm như vậy. Trong khi điều khiển chiến hạm phản công địch, ông bình tĩnh, gan dạ đến gần như liều lĩnh.

Trên đây là hình ảnh tôi ghi nhận được về Hạm Trưởng Ngụy-Văn-Thà trong chuyến hộ tống đoàn convoy tiếp tế Nam-Vang trước khi ông được bổ nhiệm làm Hạm Trưởng Hộ Tống Hạm Nhựt-Tảo HQ.10.

Phút Vinh Quang Đi Vào Lịch Sử

Trong trận hải chiến lịch sử tại Hoàng Sa ngày 19-01-1974, tôi không được hân hạnh theo đoàn chiến hạm tham chiến đánh đuổi quân xâm lăng trung cộng. Điều này làm cho tôi ân hận, vì đã

không được chứng kiến giây phút chiến đấu hào hùng của thủy thủ đoàn HQ.10 với chiến hạm Trung Cộng.

Tôi băn khoăn về tin HQ.10 bị mất tích trong trận hải chiến. Hộ Tống Hạm với thủy thủ đoàn gần 80 người, với Hạm Phó, Hải Quân Đại Úy Nguyễn-Thành-Trí, sĩ quan giàu khả năng chuyên môn, kinh nghiệm chiến trường, đầy quả cảm, và trên hết là Hạm Trưởng, Thiếu Tá Hải Quân Ngụy-Văn-Thà, sĩ quan trẻ, tài giỏi, chiến đấu li lợm, từng được mệnh danh là “ Người chiến thắng trên giòng Cửu-Long” không thể nào mất tích được. Chỉ có vấn đề chiến thắng và hi sinh oanh liệt mà thôi.

Tôi nôn nóng chờ đón và cuối cùng nỗi băn khoăn của tôi đã được giải tỏa khi tôi tiếp xúc được với số nhân viên thuộc thủy thủ đoàn HQ.10 đã đào thoát lúc chiến hạm sắp chìm và lênh đênh trên biển nhiều ngày trước khi được cứu vớt.

Trong căn phòng âm cúng của thương thuyền SKOPIONELLA quốc tịch Hòa-Lan, nhóm thủy thủ đoàn HQ.10 còn sống sót đã cho tôi biết giây phút chiến đấu hào hùng của thủy thủ đoàn HQ.10 và cái chết dũng liệt của “Người chiến thắng trên giòng Cửu-Long”.

“Trong những giây phút ghim súng chờ đợi cuộc hải chiến lịch sử, nét mặt Hạm Trưởng Ngụy-Văn-Thà trở nên lâm lì, sắc lạnh. Ông luôn luôn di chuyển trên đài chỉ huy, dáng vẻ suy tư. Dường như ông đang thiết trí trong óc một trận đồ hải chiến, để có thể giành yếu tố tất thắng trước kẻ thù xâm lăng đông đảo.

Đôi lúc nét lâm lì, sắc lạnh trên khuôn mặt ông đã biến đi, để nhường chỗ cho những nét giận hờn sôi động, khi bọn Trung-Cộng tỏ thái độ ngang ngược gây chiến, bằng cách vận chuyển chiến hạm của chúng đâm vào hông chiến hạm ta.

Chúng tôi biết nỗi giận hờn trong lòng ông đang được đè nén ghê gớm, để tránh gây đụng độ trong khi chưa có lệnh. Nếu không vì sợ hậu quả vi lệnh, chắc chắn ông đã cho khai hỏa để tiêu diệt ngay tàu địch, và ' làm cỏ ' bọn xâm lăng trên đảo”.

Cuối cùng việc gì phải đến đã đến! Sau khi bọn Trung-Cộng trên đảo tấn công toán biệt hải của ta, các chiến hạm của chúng cũng đồng loạt khai hỏa vào các chiến hạm ta. Không chậm một giây, 2 phân đội chiến hạm ta đồng loạt phản công. Trận hải chiến lịch sử xảy ra vào lúc 10 giờ 25 phút ngày 19-01-1974.

Dù trước số lượng chiến hạm đông đảo, trang bị hùng hậu của địch, 4 chiến hạm của ta gồm HQ.10, HQ.16, HQ.4, HQ.5 vẫn hiên ngang xung trận, phản công hữu hiệu và giáng lên đầu bọn xâm lăng những đòn chí tử.

Chỉ trong 5 phút đầu, tàu địch mang số 396 đã bị trúng đạn của HQ.10 bùng bùng bốc cháy. Sau đó trước sức phản công mãnh liệt của HQ.16, HQ.4, HQ.5; chiếc tàu địch mang số 271 (loại Kronstadt) bị trúng thương mất tay lái, quay vòng vòng rồi lúi vào bãi san hô để tự hủy.

Bọn Trung-Cộng ý chiến hạm đông đảo đã toan tính dùng hỏa lực đánh đắm chiến hạm ta, nhưng trước sức phản công mãnh liệt của các chiến hạm Việt Nam Cộng Hòa (VNCH), các chiến hạm

của bọn xâm lược Trung-Cộng đã trở thành những con thiêu thân lao vào ngọn lửa. Thêm một chiếc Kronstadt thứ hai mang số 274 trúng đạn, phát hỏa dữ dội, và rồi một chiến hạm thứ tư cũng chịu chung số phận.

Cả vùng biển Hoàng Sa sục sôi lửa đạn, khói lên nghi ngút đen cả góc trời, trông như những ngọn hỏa sơn đang trong thời kỳ phun lửa.

Bị thất bại nặng nề trong màn đầu của trận hải chiến, bọn Trung-Cộng lòng lộn lên. Chúng tăng cường thêm nhiều chiến hạm khác để mong lật ngược thế cờ, 2 chiến hạm Trung-Cộng mang số 281 và 282 vừa được tăng cường đã dồn hỏa lực vào HQ.10 để tấn công phục thù. HQ.10 bị trúng thương tại phòng máy chính, tàu bị nghiêng sang hữu hạm. Hạm Phó Nguyễn Thành Trí bị thương nặng, một số chiến sĩ đã hy sinh, máu loang trên boong chiến hạm.

Hạm trưởng và thủy thủ đoàn HQ.10 không hề nao núng. Một mặt tự cứu thương chiến hạm, mặt khác dồn hỏa lực chống trả 2 chiến hạm địch. Nhưng "mãnh hổ nan địch quần hồ", thêm một trái phá của địch bắn trúng đài chỉ huy HQ.10. Hạm Trưởng Ngụy-Văn-Thà và Hạ Sĩ Nhứt Đinh-Hoàng-Mai bị thương trong lúc chiến hạm bị chết máy và nghiêng tới mức nguy hiểm.

Trước tình thế tuyệt vọng, Hạm Trưởng ra lệnh cho nhân viên đào thoát. Đại Úy Hạm Phó xin ở lại nhưng không được Hạm Trưởng chấp thuận. Sau khi Hạm Phó được di chuyển xuống bè, chúng tôi lên đài chỉ huy xin di chuyển Hạm Trưởng xuống theo, nhưng ông đã vẫy tay từ biệt mọi người.

Bên cạnh ông, Hạ Sĩ Nhứt Đinh-Hoàng-Mai thều thào xin được noi gương Hạm Trưởng sống chết theo chiến hạm.

Trong vùng lửa đạn mịt mù, chúng tôi tách bè khỏi chiến hạm trong niềm xúc động nghẹn ngào, rung rung nước mắt....

Liệt Sĩ Hoàng Sa

Buổi tối, tại phòng làm việc trong Bộ Tư Lệnh Hải Quân, người họa sĩ đang truyền hình di ảnh Hải Quân Thiếu Tá Ngụy-Văn-Thà để vẽ mẫu bích chương "Anh hùng hải chiến Hoàng Sa".

Tôi ngồi trầm ngâm trước khuôn ảnh người quá cố. Khuôn mặt Thiếu Tá Thà trẻ trung và đôn hậu quá. Mái tóc bông chải gọn, vàng trán vuông cao, cặp mắt sáng ngời dưới đôi hàng mi xanh đậm, quai hàm vuông đầy nét cương nghị. Anh là Hạm Trưởng Ngụy-Văn-Thà, người chiến thắng trên giòng Cửu-Long ngày xưa và bây giờ đã hiện ngang đi vào lịch sử.

Anh là vị chỉ huy đầy thao lược, quả cảm, đầy đức tính hy sinh và chu đáo quá. Anh luôn luôn là người đi trước, từ những việc nhỏ nhất như đóng niên liêm cho quỹ tương trợ Sĩ Quan (SQ)-HQ-Khóa 12, anh cũng đã đi trước các bạn đồng khóa bằng cách đóng một lượt cho cả 3 năm 1973-1974 và 1975. Anh thương vợ, yêu con, hiếu thảo với song thân, chu toàn bổn phận với gia đình và bằng hữu.

Trên cương vị chỉ huy, anh là người quả cảm và đầy thao lược. Anh đã giữ đúng truyền thống hào hùng của quân chủng Hải Quân “Hạm trưởng phải sống chết theo tàu“. Anh thực sự là anh hùng bất tử của Hoàng-Sa bất diệt. Sự hy sinh dũng liệt của anh đã làm cho mọi người kính phục, làm rạng danh cho quân chủng Hải Quân VNCH và tạo hãnh diện cho giống nòi Việt Nam từ ngàn xưa chưa bao giờ chịu khuất phục trước kẻ thù xâm lăng hung bạo.

Xin được xưng tụng anh bằng danh từ vinh dự nhất: “Tổ Quốc Ghi Ôn Ngụy-Văn-Thà - Liệt Sĩ Hoàng-Sa”.

Nguyễn-Thành-Đông
Cựu Sĩ Quan HQ Các Khóa Lưu Đà